

[Startsida](#)

[Kontakt](#)

[Predikoarkiv](#)

Vägen, sanningen och livet

Joh 4:1-11

Har ni någonsin gått vilse? Ni kanske har varit på en skogspromenad och insett att ni inte vet åt vilket håll ni ska gå. Stigen delar på sig, det finns två alternativ, men du har ingen aning om vilken väg som är den rätta. Eller så kanske du är i en stad du inte känner till så väl. Du tror inte att det ska vara några problem att hitta tillbaka till hotellet, men efter att du gått i över en timme börjar du inse att det kanske inte är så lätt att hitta tillbaka som du först trodde. Inget av alla hus och gator du ser känns bekant, och det är svårt att ens lokalisera åt vilket håll norr ligger. Ibland behöver det inte ens vara fråga om väldiga, mörka skogar eller enorma storstäder för att vi ska gå vilse. Flera av de amerikanska gästlärarna på Biblicum har gått vilse i Ljungby av alla ställen. De har i efterhand förklarat att de blivit lurade av gatorna inte bildat ett snyggt ruttmönster som hemma i USA, och att det därför var oväntat svårt att hitta tillbaka. Vi människor kan ofta känna det som om vi befinner oss i ett vägskäl, både bokstavligen och bildligt, Vi vet inte vilken väg som är den rätta, vår kunskap och erfarenhet räcker inte till för att vägleda oss. Jag tror att vi alla kan minnas någon gång då vi valde fel väg då vi ställdes inför ett val. Dagens text handlar om den rätta vägen till Gud, den rätta vägen till himlen, och Jesus är den vägen.

Ibland kan någon ställa frågan: ”Varför finns det så många olika religioner om det bara finns en Gud?” Det är en intressant frågeställning. Bibeln säger ju att det bara finns en Gud. Någon av er kanske någon gång har tänkt att våra trosbekännelser är långa. Israels folk hade på den gammaltestamentliga tiden en som var mycket kortare *Hör, Israel! HERREN, vår Gud, HERREN är en* (5 Mos 6:4). Och Paulus förklarar också för korintierna att andra gudar, som inte är vår Gud, helt enkelt inte existerar (1 Kor 10). Om det då bara finns en Gud, varför finns det så många olika religioner? Jo, man kan se varje religion som en väg, kristendomen kallades ju till en början ”den vägen” av judar och romare. Problemet är att de olika vägarna, de olika religionerna, inte leder till samma slutmål. Det är precis som när vi är ute och kör bil. Ofta kommer vi då till korsningar, eller avtagsvägar, eller avfarter och då måste vi fatta ett beslut – vilket väg ska vi ta. När det gäller vår tro finns det många som säger: det spelar ingen roll vad man tror, alla vägar leder till Gud. Konstigt nog finns det betydligt färre som påstår samma sak i trafiken. Har du någonsin ringt upp en bekant och bett om en vägbeskrivning och fått till svar: Det spelar ingen roll vilken väg du tar – alla vägar leder till samma ställe. Ingen säger så för att alla vet att det inte är sant, det spelar roll vilken väg man tar. Det finns dock en viktig skillnad. I trafiken kan det finnas mer än en väg som leder till målet, även om de allra flesta leder fel, kan det finnas två som leder rätt. Om man vill resa från Stockholm till Göteborg kan man välja E4:an om man vill kunna hålla hög hastighet, men man kan också välja E18 om man vill köra den kortaste vägen. Så är det inte när det gäller vägen till Gud. Där finns inga nästan likvärdiga alternativ. Jesus säger: *Jag är vägen... Ingen kommer till Fadern utom genom mig*. Han säger inte: Jag är en av många vägar till Gud, följ mig om ni har lust, eller så kan ni försöka hitta på egna vägar. Det går säkert också bra. Nej, Jesus talar klarspråk. Han gör anspråk på att vara den enda vägen till Fadern. Alla andra vägar leder till helvetet.

Ibland kan kristna, trots att de många gånger blivit visade den rätta vägen, ändå bli förvirrade som aposteln Thomas i dagens text. Thomas säger: *Herre vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen*. Var det verkligen så att Thomas inte kände vägen till Fadern? Hade Jesus glömt att berätta det allra viktigaste för sina lärjungar? Nej, naturligtvis inte, men det är ju tyvärr så för oss människor att vi ofta kan behöva höra saker om och om igen för att riktigt förstå dem. Thomas hade fortfarande mycket att lära, och han kände sig vilsen. Han ville inte att Jesus, hans underbara mästare skulle försvinna någonstans. Thomas ville lära sig mer om vägen. Kanske insåg den här lärjungen att utan Jesus som vägvisare skulle han ha svårt att hitta rätt väg. Jesu lärjungar som var judar hade vant sig vid den snåriga och svåra väg som var Israels

ceremoniallag. Det var mycket att hålla reda på. Det var nog svårt att förstå att det nya förbund som Jesus kom med var mycket enklare: Älska Herren din Gud över allting och din nästa som dig själv. Men det svåraste för alla människor att tro på är evangelium, den enda väg som kan leda till Gud. Det är svårt att acceptera att vägen till himlen står öppen för var och en som tror på Jesus. Vi tänker ofta: krävs det inget mer! Vad ska jag göra? Vad kan jag bidra med? Hur kan jag göra mig värdig inför Gud? Det märkligaste med den väg Jesus visar på är att den redan är asfalterad och klar. Vi behöver inte börja med att röja undan träd och jämna marken. Jesus är en nådens väg.

Sanning är ett begrepp som är omstritt idag. Den som påstår sig veta sanningen uppfattas ofta som arrogant och självgod. ”Varför skulle just du ha rätt?” är en fråga varje person som anser sig veta sanningen måste vara beredd på. Vi läser ibland om den postmoderna människan, dagens människa, som inte vill höra talas om att det skulle finnas någon absolut sanning. Alla har lika rätt, eller så har alla lika fel. Det är deras synbarligen rättvisa princip. Tänk så provocerade de måste bli när de läser vad Jesus påstår om sig själv. Jesus betyder inte bara att han talar sanning, att han har rätt. Jesus säger att han ÄR sanningen. Men Jesu påstående var inte lätt att svälja för hans samtid. De som lyssnade till Jesus tänkte i och för sig inte som dagens postmoderna människa. De var övertygade om att det finns en sanning om vem Gud är och vad han vill. Trots det trodde de flesta inte på att Jesus talade sanning när han sa att han var Guds Son, Messias, Frälsaren. De trodde att han var galen, eller hade storhetsvansinne, eller var en bluff. När Jesus säger att han är sanningen betyder det att alla som tror men ändå tvivlar, som Filippus i dagens text, kan känna sig trygga. Jesus sviker inte. Jesus tar inte miste. Jesus är själv sanningen. I honom kan vi bättre förstå vem Gud är.

Men det kan vara svårt att känna sådan tillit. Vi är ju vana vid att löften sviks. Valrörelsen inför valet 2006 har redan börjat, och vi kommer att få höra många löften under de närmaste 17 månaderna som kommer att svikas. Varje dag översköjs vi också av reklam. Reklam sprängfylld av löften. Köp den här krämen så kommer du att se 15 år yngre ut. Köp den här bilen så sker inga olyckor. Köp det här godiset så kan du äta hur mycket som helst utan att få hål i tänderna. Det är löften som ofta sviks. Även människor som känner och älskar varandra sviker ibland sina löften. Kanske har ni någon gång lovat era barn att de ska få åka till ett nöjesfält och åka karusell, men när den stora dagen har kommit så är det inte möjligt att åka. Det har kommit något emellan. Vi måste förklara att planerna har ändrats. När Jesus säger att han är sanningen betyder det att han inte kan ljuga som reklamen. Men det betyder också att han har makt att hålla sitt ord, att han inte blir tvungen att ändra sina planer trots att han lovat något. När Jesus kommer till oss i nattvarden, eller i avlösningen och säger till oss; Dina synder är förlåtna, då är det inget tomt försäljningsknep, då är det inget mänskligt löfte som kanske går i uppfyllelse om allt går väl. När Jesus säger till dig – du är mitt älskade syskon, för dig finns ingen fördömelse – då är det Gud som talar, och då behöver vi inte tvivla. Vi har fått vänja oss att ta alla löften med, minst, en nypa salt. När vi lyssnar till Guds Ord behövs ingen skepsis, ingen sund försiktighet. När Jesus, vår Herre lovar något kan vi bara lyssna och tro.

De två påståendena vi redan talat om, att Jesus är Vägen och Sanningen, är inte precis småpotatis, men det kommer mera. Till sina oroliga och förvirrade lärjungar säger han en sak till. Vår text börjar med att Jesus säger åt lärjungarna: *Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig.* Vad är det som gör att lärjungarna inte behövde oroas sig. Vad är det som gör att vi inte behöver oroas oss? Jo, det faktum att Jesus också är livet. Att hitta rätt väg är oerhört mycket värt. Om vi inte vet vägen har vi ingen chans att komma fram till målet. Men efter att vi hittat vägen återstår ju ändå att gå den rätta vägen. Ibland kanske det inte känns som om vi ska orka med det. Ibland kanske det känns som om vi inte orkar ett enda steg till. När vi är sjuka, eller ledsna, eller svaga kan vi känna det som om vägen till himlen är alldeles för lång svår. Vi går i fara var vi går. Att veta sanningen är också oerhört viktigt. Utan sanningen lever vi i mörkret och är tvungna att treva oss fram utan en klar bild av vart det är vi vill komma. Utan sanningen kan vi aldrig vara säkra på något, våra liv blir till en chansning – kan det vara pilgrimsresor till Jerusalem som är Guds vilja, eller kanske det är livslångt celibat

i ett avläggset kloster, eller kanske Guds vilja är att jag dagligen ska offra till honom och be minst 30 gånger varje dag. Utan sanningen står vi oss slätt. Men även när vi har kunskap om sanningen kan det kännas som om vi inte vet vad vi ska göra med den. Hur ska vi hantera den? Det är då Jesu tredje ord tröstar oss: *Jag är livet.*

Jesus är livet för alla människor. I Bibeln får vi lära oss att Jesus gav sitt liv, inte bara för de snälla och skötsamma, inte bara för de friska och starka, inte bara för de som tror på honom och hyllar honom. Jesus gav sitt liv för alla. Och genom att ge sitt liv för mänskligheten vann han också livet åt oss. Det är ett liv som redan har börjat. Vår tro handlar inte bara om det som en dag ska komma. Vår tro handlar också om det som är, här och nu. Genom Kristus har vi visshet om att Gud är vår vän, vår Far i himlen som älskar oss. Genom Kristus har våra ögon öppnats, och vi kan nu förstå Gud, åtminstone till en del. Åt oss som föddes i ett tillstånd av andlig död, har Jesus vunnit andligt liv. Våra liv har förändrats. Inom oss finns nu inte bara en önskan om att tillfredställa själviska behov, inom oss bor nu också en vilja att göra gott. Jesus är livet därför att han befriat oss ur djävulens våld, och gett vårt liv en mening. Människor som inte förstått vad Jesus gjort för de har genom alla tider beklagat sig över att livet inte tycks ha någon mening. Vårt liv är som en vindpust, som kommer och försvinner utan att lämna särskilt mycket spår efter sig. Utan Jesus så har alla dessa författare och filosofer rätt – ett människoliv är rätt så meningslöst. Men när Jesus ger oss livet får allt en mening. När vi ser att vi arbetar för honom blir varje dag viktig. När vi förstår att vårt uppdrag är att leva till hans ära blir det tydligt att varje dag är en ovärderlig gåva. När våra liv ska vara vittnesbörd om frälsaren, som själv är livet, då har våra liv mening.

Jesus lovar också mer än bara en meningsfull vistelse här på jorden. Han säger till sina lärjungar att han ska gå bort och bereda plats åt dem hos Fadern. Sen säger han: *Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är.* Jesus är inte bara det timliga livet, här och nu, Jesus är det eviga livet. När Jesus säger att han är livet betyder det också att han är dödens motsats. Om honom sägs det i Uppenbarelseboken: *han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta* (Upp 21:4). För dem som är i Kristus Jesus finns ingen död. Paulus skriver: *Du död, var är din seger? Du död, var är din udd* (1Kor 15:55)? När Jesus säger att han är livet innebär det att han avskaffat döden. Det är en sak att som politiker lova att avskaffa fastighetsskatten, eller att slopa matmomsen. Jesus har avskaffat döden. Jesus har slopat döden. *Du död, var är din seger?* När Jesus säger att han är livet innebär det att han ställt alla våra föreställningar på huvudet. Han har vänt upp och ner på det vi fått lära oss är sant. Runt omkring oss råder åsikten att döden är den yttersta och slutgiltiga förlusten. I tron på Jesus kan vi med Paulus säga att döden är en vinst (Fil 1:21).

Jesus är den väg vi ska vandra. Jesus är sanningen om vilka vi är och vem Gud är. Jesus är själva livet och det livet skänker han till oss – alldeles gratis. Amen, tack Herre Jesus!

Peter Öhman

[startside](#) | [upp](#) | [predikoarkiv](#) | [skriv ut](#)

© HL 17 januari 2007